

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Summa de vitiis

Wilhelm <Lyon, Prior>

[Basel], nicht nach 1475

De remediis contra superbiam. Quarta pars

[urn:nbn:de:bsz:31-308070](#)

aliud est. ubi peccatum occultat ut ecclesiam decipiat. et qn̄ sanctitas silatur. Slatā emq; equitas non est equitas. Sed duplex iniqtas. Et sic dicit Jer. s̄r Iſa. Leui⁹ est de duob; mal⁹ aperte peccare q̄ sanctitatē silare Causa autem qnare dominus ita persequit̄ ypocratas pōt esse h̄c quia ip̄i proditores sunt silantes se esse ex parte dei et sunt ex parte dyaboli. videt̄ ecia; amici et sūt inimici et jdeo mltū ecclesie dei nocere possunt. Vñ heretici qui per ypocrisim homines decipiuntur. et antixps qui caput erit malorum. homines per ypocrisim decipiet. Mille sunt occultores inſidie q̄ que latet in ſilitudine officij. i. ad t̄b. iiiij. Ap̄i ritus sanctus manifeſte dicit. q̄ in nouissimis diebus disceat quidaz a fide attingentes spiritib; errorib; et doctrinis demoniorū in ypocrisi loquentiū omne mediatū.

De speciebus ypocrisis.

Sequitur de speciebus ypocrisis. Et pōſſit diſtingui tres species ipsius. Prima eſt. qn̄ aliquis coram hominib; ſilat ſe obedire deo et in occulto non timet offendere deum. Secunda eſt. qn̄ in occulto et in aper-
to opera bona facit ut sanctus ab hominib; videat. Tercia eſt. qn̄ aliquis mīorem ypocrisim relinquit. ut in maiori et ſublimiori ypocrisi permaneat ut euz aliquis requiſit⁹ an ieuinet dicit deus ſeit ut dicatur ypocrita non eſt. In prima ſpecie bonitas in operibus exterioribus tñ apparet. In ſecunda vero. et in occultis. et in apertis. ſed non in intentōne. In tercia vero ſpecie pretendit̄ bonitas intentōis. In prima mltuz occultat̄ diabolus. In ſecunda magis. In tercia vero maxime.

De remedijs contra ſuz

perbiā. quarta pars.

Potq; pōſuimus ea que pōſſit valere ad detestatō nem ſuperbie in communi. et pōſuimus diuisiones pertinentes ad hoc peccatum. et membra proſecuti ſumus. Ultimo tangemus aliquid de remedijſ ſeria ſupbiaz. Et cauſa breuitatis ponem⁹ octo. Quoz primus eſt

consideratō melioris. Greg. sicut incentiuū elatōis est re
 spectus deterioris. ita cautela humilitatis est consideratō
 melioris Secundū est. cohabitato bīnū. sicut ēm ille qui
 communicat superbo induet superbiam. Ut dicitur eccl. xiiij
 Sic qui communicauerit hūili induet humilitatem. Epis-
 copus p̄sien oddo despectores pauperes semper ante se
 ponebat in mensa et alios ex latere Requisitus est autem
 quomodo posset hoc tollerare. Respondit quidam nobilis
 miles eum docuerat hoc sc̄z Job. v. qui dicit Visitans sp̄z
 tuam non peccabis. Terciū remedium est consideratō vilita-
 tis corporis que vilitas precipue apparet in conceptōne
 tunc enim est sperma vile et in fine tunc est cibus vermi-
 um in medio autem vite est vas stercoꝝ. Et mich. Humili-
 atō tua in medio tui est. Jer. Quonodo superbiat qui se
 per secum sentinam portat. Quartum remedium est exem-
 plum cristi. Her. medicina tumoris hominis est humilitas
 cristi. Erubescat homo esse superb⁹ quia humili fact⁹ ē
 ipse deus. Intollerabilis est superbia ꝑ miles sedeat super
 scampnum cum rex iuxta eum sedeat ad terram. Quintum
 remedium est consideratō vilitis servitutis in qua homo est si
 ipse est superbis. quia ipse seruus est dyaboli. Ipse enim
 est rex super omnes filios superbie. ut legitur in Job xiiij
 Sextuz remedium est consideratō illius districti iudicij
 qd specialē erit ad humiliand superbos. vbi iudicij duri-
 ssimum hijs qui presunt fiet ibi dñs retribuet habundan-
 ter facientibꝝ superbiaz ysa. ii. Dies domini super omne su-
 perbum. Et in ysa. xxviii. Pedibus conculcabitur corona
 superbie. Septimum remedium est miseria huius mundi.
 Unde job vi. Sagitte domini in me sunt quarum indigna-
 tio ebibit spiritum meum. spiritum inꝝ superbie. Octauū
 remedium est consideratō infirmitatis que in nobis est taz
 ex parte corporis ꝑ ex parte anime. Ex parte anime adeo in-
 firmi sumus ut nec leui cogitatōni possimus resistere nec
 verbū modicū sustinere quin ab illo deciamur. admodicū

eciam flatum suggestionis dyabolice igne infernali toti sue
cendimur et cuncta bona que feceram⁹ amittimus Ex par-
te vero corporis adeo infirmi sumus ut nec pulicib⁹ resiste-
re possim⁹ Aug⁹ homo dicit tibi conuiciū et tumes et ira-
tus es pulicibus resiste ut dormias. Ad distemperantiam
eciam febril' caloris vel ad vnu⁹ paruum apostema in cine-
rem vel puluerem corpus nostrum resolutur Vnde qui-
dam dicit Ecce repentine modiceq⁹ occasio febris dissol-
vit toto quodcūq⁹ parauimus euo.

ExPLICIT tractatus de superbia. **I**ncepit tractat⁹ de iniudia

In*it* peccatum superbie dicendum est de iniudia. quia ipsa est filia superbie de qua hoc
ordine dicemus Primo ponemus ea que po-
ssunt valere ad det. hui⁹ vicij Sed o tange-
mus aliqui d de speciebz eius. Tertō de re-
medijs contra hoc vicij In iudia secundum aug⁹. Est do-
lor felicitatis alienae. De his que fatiuit ad detesta-
tō nem in iudie. prima pars.

All detestatōneb⁹ o huius vicij primo facit hoc q̄
vicij istud est peccatum in spiritu sanctum Pecca-
tum in spiritu sanctum secunduz vnam acceptōez
dicitur peccatū qđ est o tra bonitatem dei que spiritu san-
cto appropriatur et sic omne peccatū qđ est execta malis-
cia pētī est in spiritu sanctuz. Vnde iniudia cuz sit execta
malicia peccatuz est in spiritu sanctuz / q̄ eciam patet per
diuisionez peccati in spiritu sanctū qđ diuiditur in peccatū ob-
stinatōnis et impugnatōnis / obstinatus in spiritu sanctuz
peccat quia in bonitatem dei que ad pñiam eum expectat.
que eum q̄uis eius hostis sit pascit et vescit eum. a demo-
nibus defendit. qui eum iugularent / et ipse ingratus bo-
nitate dei eam impugnat et a bonitate dei colligit maliciam
et ex misericordia dei thaurisat sibi iram Impugnatō vo-